

करान् सम्पुष्पेन दून् । सर्वत्र लेखनं सुलभं नाम
मोमिषु । न हतः सदृशं किञ्चिद्वरमस्ति युधिष्ठिर ।”
“मधुदोहं दहेष्टां भवता इव पादपम् । वृक्षपेक्षी
हेतुवै स्तनांश्च न विवृणुते । जलौकावत् पिबेद्वाङ्मृ-
दुनैव नराधिपः । व्याघ्रीव च हरेत् पुत्तान् सन्देशे च
पीडयेत् । यथा शल्यकवानाशुः पदं धूयते सदा ।
अतीक्ष्णनाश्वरायेन तथा राष्ट्रं समापिबेत् । अल्पेनाल्पेन
देवेन वर्द्धमानं प्रदापयेत् । ततो मूयस्ततो मूयः क्रयद्वयं
समाचरेत् । दमयन्निव दस्यानि शम्भारं विवर्द्धयेत् ।
मृदुपूर्वं प्रयत्नेन पाशान्भ्यवहारयेत् । सकृत्पाशावकी-
र्णोस्ते न भविष्यन्ति दुर्हमाः । अचित्तेनैव भोक्तव्या न
भविष्यन्ति यत्नतः । तस्मात् सर्वसमारम्भो दुर्लभः पुरुषं
प्रति । यथासुखान् सान्त्वयित्वा भोक्तव्य इतरो जनः ।
ततस्तान् भेदयित्वा तु परस्परविवर्जितान् । भुङ्क्षीत सान्त्व-
यन्सर्वं यथासुखमयत्नतः । न चास्थाने न चाकाले करा-
न्तेभ्यो निपातयेत् । आनुपूर्व्येण सान्त्वेन यथाकालं
समाविधि” ६० अ० । प्रजाभ्यः करादानप्रकारः रक्षा
शब्दवक्ष्यमाणप्रकारवत् समूहोऽसम्बन्धः । अतः
एव सा० कौ० “यथा हि पामाध्यक्षाः कौटुम्बिकेभ्य
करमादाय विषयाध्यक्षाय प्रमच्छन्ति विषयाध्याक्षस्य
सर्वाध्यक्षाय स च भूपतये” इत्युक्तम् ।
ईहस्ताकारे हस्तनक्षत्रे । हेलादौ कर्णोपपदे क-कर्त्तरि
ट । तत्तत्कर्मकारके लि० यथा कर्मकरः न्येयस्तरः
वयस्तरः स्त्रियां ङोप् कर्मकरो दासी यशस्कारी
विद्योत्यादि । दिवाविभादिपूर्वात् अहेत्वादावपि ट । तत्त-
दुपपदार्थकारके लि० तानि च “दिवाविभाविनाप्रभा-
भास्करान्मानान्नादिवहुनान्दीकिमखिपिखिबिबिभक्तिकर्तु-
चित्तनक्षत्रसंख्याजङ्घावहृद्वर्त्तुरक्षम्” पा० दर्शितानि
दिवाकरः निशाकरः । अहेत्वादावितोऽन्यत्र अण् । कुम्भ-
कार इत्यादि ।

करक पुं० किरति विक्षिपति करोति वा जलमल कृ-कृ-वा
कृजादि० संचायां वुन् । कमण्डलौ ‘उपवीतमण्डलारं
स्त्रजं करकमेव च’ मनुः २६६ अ० १२ पत्रिभेदे पुंस्त्री
स्त्रियां कर्तित्वात् ङोप् । ४ भेषोपने (शिला) पुंस्त्री ।
करकोद्वयकारणं तज्जलमुपाय भावप्र० दर्शिताः यथा ।
“दिव्यशायुनि योगात् संहताः स्वात् पतन्ति याः ।
पाषाणखण्डयज्ञापत्ताः कारिकोऽमृतोपमाः । कर-
काजं जलं कृत्वा विशदं पुर सुस्विरम् । दारुणं यो-

तलं सान्द्रं पिबेद्दत्तं कफनाशकम्” (बाटा) ५ करकभेदे
रत्नमा० स्वार्थे कृत् । ईराजकरे० हस्ते च । उपलशयद्वे
हारा० । ६ कोविदारवृक्षे १० वकुलवृक्षे ११ करीरे
१२ नाकेलास्थि च (साबा) पु० राजनि० ।

करकङ्कणन्याय पु० कङ्कणशब्दस्य करभूषणार्थकत्वेऽपि यथा
करशब्दप्रयोगस्तत्काले तत्संलग्नताद्योतनार्थः तद्रूपह-
टानसूचक न्याये ।

करकच पु० “शनिभार्गवजीवज्ञकुजसोमार्कवासरे । षष्ठादिति
थयः सप्त क्रमात् करकचाः सृताः” ज्यो० उक्ते योग-
भेदे । तथा च यनो षष्ठी, शुके सप्तमी, गुरो अष्टमी,
बुधे नवमी, कुजे दशमी, सोमे एकादशी, रवौ द्वादशी
तिथिः करकच इत्यर्थः ।

करकच्छपिका स्त्री कच्छपस्तदाकारोऽस्थस्याः ठन् करे
हस्ते स्थिता कच्छपिका । अङ्गुलिस्त्रिवेशभेदरूपायां
कूर्मभद्रायाम् । “करकच्छपिकां कुर्यात् कूर्ममन्त्रेण
साधकः । तत्र संस्कृतपुष्पेण पूजयेदात्मनो वपुः” कालि
कापु० ५ ई० ।

करकण्टक पुं० करस्य कण्टक इव । नखे त्रिका० ।

करकपात्रिका स्त्री करकः कण्ठरूपपात्रिका । कम-
ण्डलुरूपपात्रे । [करकशब्दे भावप्र० वाक्येन]

करकाज न० करकातो जायते जन-ङ । कश्चाभवे जले
करकाभस् पु० करकाया इव शीतलमम्भोऽस्य । नारि-
केले त्रिका० । तज्जलस्यातिशीतत्वात्तथात्वम् । ईत०
तदोजले न० । [कायुर्विरोचनः ” भा० आ० १६ अ० ।

करकायु पु० हतराष्ट्रपुत्रभेदे । “उपायुधोवलाकी च कर-
कासार पु० ईत० । शिलावृक्षौ

करकुञ्जल न० करः कुञ्जलमिव । सुकुलितान् कुञ्जौ करे वर
सुकुलकवकलयकरकोषादयोऽप्यत्र ।

करग्रह पु० करो मृहतेऽत्र ग्रह-साधारे अण् । विवाहे
तत्र करग्रहेणैव हि संस्कारो विधीयते इति तस्य
तथात्वम् । ईत० । १२ हस्तधारणे १ प्रजाभ्यः करादाने च
पाणिग्रहकरग्रहणादयोऽप्युभयतः ।

करग्रहारम्भ पु० करग्रहस्य प्रजाभ्यः करादानस्यारम्भः ।
(पुण्या) वार्षिककरग्रहणारम्भे । करग्रहारम्भदिननक्षत्रा-
दिकं प्रसङ्गादुच्यते “तीक्ष्णोपवह्नीतरभेभ्यः लग्ने शीर्षोदये
भानुदिने शुभाहे । कुर्यादनुष्ठानं समोहितां न कर-
ग्रहारम्भमपि प्रजाभ्यः” ज्यो० मूल तीक्ष्णगणाः ६, ८
१८, १९ आर्द्रादयः, उपनयनाः यूषोत्पन्नघाः वृश्चिः